

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.3422

Dosar nr.846/1/2012

Ședința publică de la 12 iulie 2012

Președinte:	Carmen Frumușelu	- judecător
	Niculae Măniuguțiu	- judecător
	Elena Canțar	- judecător
	Cristina Olteanu	- magistrat asistent

La data de 28 iunie 2012 s-a luat în examinare recursul declarat de Ghindar Lidia Daniela împotriva Hotărârii nr.1046 din 20 decembrie 2011 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de la 28 iunie 2012, iar pronunțarea deciziei a fost amânată la data de 5 iulie 2012 și ulterior la data de 12 iulie 2012.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Cererea de recurs

Recurenta Ghindar Lidia Daniela a declarat recurs împotriva Hotărârii nr.1046 din 20.11.2011 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea cererii a susținut că Hotărârea nr.1046/2011 a Plenului C.S.M. este nelegală, deoarece îndeplinește condițiile prevăzute de art.61 din Legea nr.303/2004 pentru a fi numită în funcția de judecător la Tribunalul București.

Recurenta a arătat că a susținut un interviu în fața Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care a constatat faptul că îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a fi numită în funcția de judecător, fiind emisă Hotărârea nr.1019 din 20.12.2011.

A precizat că Hotărârea Plenului C.S.M. prin care s-a respins cererea de numire în funcția de judecător, a fost emisă cu exces de putere.

Cu privire la criteriul referitor la volumul de activitate, respectiv numărul de dosare pe procuror/ judecător, încărcătura pe judecător la nivelul Curții de Apel București și Tribunalului București era de aproximativ

529 dosare și 929 dosare, net superior celui de 243,82 lucrări și 10,23 dosare pe an înregistrate la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

A precizat că are o vechime în magistratură, ca procuror, de 13 ani și 7 luni, din care 7 ani și 6 luni cu grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ceea ce privește situația posturilor vacante la 1.12.2011, publicată pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, la data formulării cererii existau 6 posturi vacante.

A mai susținut recurenta că din interpretarea sintagmei „*pot fi numiți*” care se regăsește în cuprinsul art.61 alin.(1) din Legea nr.303/2004, rezultă că magistrații care formulează cereri de transfer, au dreptul la o aplicare justă a marjei de apreciere de către autoritatea decidentă și în cadrul acesteia, în condițiile întrunirii tuturor criteriilor, formularea unei cereri de transfer este un drept și nu o vocație.

2. Întâmpinarea formulată de către Consiliul Superior al Magistraturii

Intimatul a solicitat respingerea recursului, a arătat că la soluționarea cererii s-au avut în vedere schemele de posturi la Parchetul de pe lângă ÎCCJ, schemele de posturi la instanțele unde s-a solicitat numirea; gradul de ocupare a schemelor și încărcătura pe procuror și judecător.

S-au avut în vedere și dispozițiile art.23 alin.(1¹) din Regulamentul aprobat prin HPCSM nr.193/2006, motivele de ordin profesional, complexitatea activității desfășurate la Parchetul Înaltei Curți de Casație și Justiție, numărul mare de lucrări/ procuror înregistrate în perioada de referință analizată prin raportare la volumul de activitate existent la Curtea de Apel București și Tribunalul București în vederea asigurării unui echilibru în buna funcționare a instanțelor și parchetelor.

A precizat intimatul că numirea în funcția de judecător sau procuror nu constituie un drept, ci o vocație, propunerea este de competența exclusivă a C.S.M., context în care trebuie asigurat un echilibru între interesul general și cel particular al judecătorului sau al procurorului care solicită aprobarea cererii de numire.

3. Analiza cererii de recurs

Înalta Curte examinând recursul, întâmpinarea, probele cauzei și legislația aplicabilă, constată că recursul este fondat potrivit considerentelor ce se vor expune în continuare.

Recurenta a solicitat transferul din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ca judecător la Tribunalul București.

Prin Hotărârea nr.1019 din 20.12.2011, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a constatat îndeplinirea condițiilor

prevăzute de art.61 din Legea nr.303/2004 pentru numirea acesteia în funcția de judecător, atât Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și Curtea de Apel București și Tribunalul București, au comunicat avizul favorabil pentru numirea recurenteii ca judecător.

În aceste circumstanțe factuale, care atestă îndeplinirea tuturor cerințelor legii pentru transferul solicitat de recurentă, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii este adoptată cu exces de putere, după cum vom explica mai jos.

În cauză, intimatul a pus în discuție oportunitatea numirii în funcția de judecător a recurenteii, în raport de motivele invocate prin întâmpinare.

Trebuie precizat că *oportunitatea* este o dimensiune a legalității și se subsumează acesteia.

Înalta Curte arată că prin legalitatea unui act se înțelege conformarea acestuia cu legile, precum și cu alte acte normative cu forță juridică superioară, iar *oportunitatea se manifestă sub forma dreptului de apreciere al autorității care emite actul.*

Limitele dreptului de apreciere al unei autorități sunt determinate prin conținutul art.2 alin.1 lit.n) din Legea nr.554/2004 care definește excesul de putere ca fiind exercitarea dreptului de apreciere al unei autorități publice prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

În cazul transferului judecătorilor sau procurorilor, dreptul este reglementat de art.61 din Legea nr.303/2004, text care cuprinde și condițiile în care se poate efectua transferul.

Îndeplinirea condițiilor legii nu a fost contestată de intimat, ci dimpotrivă, Hotărârea nr.1019/2011 a Secției pentru judecători a confirmat dreptul recurenteii de a fi transferată ca judecător.

Mai mult, autoritățile judiciare implicate în procedură, respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel București și Tribunalul București și-au exprimat acordul cu privire la transfer. *Interesul public* invocat de intimat nu este susținut de probele cauzei, volumul de activitate în cadrul Parchetului unde funcționa recurenta nefiind de natură a justifica refuzul transferului, volumul de activitate fiind mai mare la instanțe.

Dimpotrivă, avizul pozitiv al Parchetului demonstrează că prin transferul recurenteii nu este afectată activitatea acestuia.

De asemenea, chiar la data soluționării prezentului recurs, la Tribunalul București existau 4 posturi vacante, din care 3 temporar vacante, așadar *există un post definitiv și efectiv vacant.*

În aceste circumstanțe, respectiv volumul de activitate mai mare la instanțe decât la Parchet, avizul favorabil al Parchetului, precum și al Curții de Apel București și al Tribunalului București, și existența unor

posturi vacante, demonstrează că intimatul a exercitat dreptul de apreciere cu încălcarea dreptului recurenteii de a fi transferată ca judecător, aceasta îndeplinind toate condițiile legii.

Hotărârea atacată este emisă cu exces de putere, așa cum s-a explicat mai sus, ceea ce conduce la nelegalitatea acesteia, având ca și consecință vătămarea dreptului.

Față de cele menționate, în temeiul art.29 alin.(7) din Legea nr.317/2004 republicată, modificată și completată, recursul va fi admis, sens în care va fi anulată hotărârea recurată.

Urmează să fie obligat intimatul, în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004 modificată și completată, să emită o hotărâre prin care să dispună numirea în funcția de judecător a recurenteii la una din instanțele care a acordat avizul favorabil.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Ghindar Lidia Daniela împotriva Hotărârii nr.1046 din 20 decembrie 2011 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Anulează Hotărârea nr.1046 din 20 decembrie 2011 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Obligă intimatul Consiliul Superior al Magistraturii să emită o nouă hotărâre, prin care să aprobe cererea de numire a recurenteii Ghindar Lidia Daniela în funcția de judecător la Tribunalul București și să emită propunere în acest sens Președintelui României.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 12 iulie 2012.